Divendres 2 de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Mt* 21,33-43.45-46): En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Escolteu una altra paràbola. Hi havia un home, un amo de casa, que plantà una vinya i la voltà d'una tanca i hi excavà un cup i hi edificà una torre, i l'arrendà a uns agricultors i se'n va anar lluny. Quan s'apropava el temps de la collita, envià els seus servidors als agricultors a fi de rebre'n dels fruits. Però els agricultors, agafant aquells servidors, l'un l'apallissaren, l'altre el mataren, i un altre l'apedregaren. Novament els envià altres servidors, més encara que els anteriors, i els tractaren de manera semblant. Més tard, els envià el seu fill, dient: 'Respectaran el meu fill'. Però els agricultors, veient el fill, es digueren entre ells: 'Aquest és l'hereu: veniu, matem-lo i tindrem la seva heretat'. I agafant-lo, el tragueren fora de la vinya i el mataren. Quan vingui, doncs, l'amo de la vinya, què farà amb aquells agricultors?».

Li diuen: «Els dolents els farà perdre de mala manera, i llogarà la vinya a uns altres agricultors que li donin el fruit al seu temps». Jesús els digué: «¿És que no heu llegit en les Escriptures: La pedra que rebutjaren els constructors, aquesta s'ha convertit en pedra angular. És el Senyor qui ha fet això, i és admirable als nostres ulls? Per tant, us dic que us serà arrabassat el regne de Déu, i serà donat a una gent que en rendeixi els fruits».

I quan sentiren els grans sacerdots i els fariseus les seves paràboles, entengueren que parlava d'ells. I tractant d'agafar-lo, van tenir por de la gent, ja que el tenien com a profeta.

© Albada Editorial / evangeli.net

«La pedra que rebutjaren els constructors, aquesta s'ha convertit en pedra angular»

Mn. Melcior QUEROL i Solà
(Ribes de Freser, Girona, Espanya)

Avui, Jesús, per mitjà de la paràbola dels vinyaters homicides, ens parla de la infidelitat; compara la vinya amb Israel i els vinyaters amb els caps del poble escollit. A ells i a tota la descendència d'Abraham se'ls havia confiat el Regne de Déu, però han malversat l'heretat: «Per tant, us dic que us serà arrabassat el regne de Déu, i serà donat a una gent que en rendeixi els fruits» (Mt 21,43).

Al principi de l'Evangeli de Mateu, la Bona Nova sembla dirigida únicament a Israel. El poble escollit, ja en l'Antiga Aliança, té la missió d'anunciar i portar la salvació a totes les nacions. Però Israel no ha estat fidel a la seva missió. Jesús, el mitjancer de la Nova Aliança, congregarà entorn seu els dotze Apòstols, símbol del "nou" Israel, cridat a donar fruits de vida eterna i a anunciar a tots els pobles la salvació.

Aquest nou Israel és l'Església, tots els batejats. Nosaltres hem rebut en la persona de Jesús i en el seu missatge, un regal únic que hem de fer fructificar. No ens podem conformar amb una vivència individualista i tancada de la nostre fe; cal comunicar-la i regalar-la a cada persona que se'ns acosta. D'aquí se'n deriva que el primer fruit és que visquem la nostra fe en el caliu de família, el de la comunitat cristiana. Això serà senzill, perquè «On n'hi ha dos o tres reunits en el meu nom, allí soc jo enmig d'ells» (Mt 18,20).

Però es tracta d'una comunitat cristiana oberta, és a dir, eminentment missionera (segon fruit). Per la força i la bellesa del Ressuscitat "enmig nostre", la comunitat és atractiva en tots els seus gestos i actes, i cadascun dels seus membres gaudeix de la capacitat d'engendrar homes i dones a la nova vida del Ressuscitat. I un tercer fruit, és que visquem amb la convicció i certesa de que en l'Evangeli hi trobem la solució a tots el problemes.

Visquem en el sant temor de Déu, no fos que ens sigui pres el Regne i donat a d'altres.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Déu no necessita dels nostres treballs, sinó de la nostra obediència» (Sant Joan Crisòstom)

- «El maltractament als criats reflecteix la història dels profetes, el seu sofriment. Tot i que el 'fill' correrà la mateixa sort, l'Amo no abandonarà la vinya: l'arrendarà a altres. No és aquesta una descripció del nostre present?» (Benet XVI)

- «L'Església és un conreu o camp de Déu (1Co 3,9), on creix la vetusta olivera, de la qual foren l'arrel santa els patriarques, i ha esdevingut i esdevindrà encara reconciliació de jueus i pagans (Rm 11,13-26). Aquest camp, l'Agricultor celestial l'ha plantat com una vinya escollida (Mt 21,33-43). El cep veritable és el Crist, que dóna vida i fecunditat a les sarments, és a dir, a nosaltres, que per mitjà de l'Església, restem en ell, i

sense el qual res no podem fer» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 755)